

عنوان مقاله:

واشکافی الگوی رفتاری خلیفه الله به منظور اصلاح زیست بشر در عصر غیبت از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مهدی جوادی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور همدان

خلاصه مقاله:

قلم وجود، در دایره خلقت، هویتی را رقم زد که به تنهایی، حامل برترین عنوان در دایره امکان بود. عنوانی فراتر از عناوینی چون انسان، بشر و آدم. حیثیت خلیفه الهی که حکایت گر اوج قرب صاحبش به قطب عالم هستی است. این پدیده، موجودی است که تمامی فرشتگان مقرب درگاه ربوبی، در ساحت علم او زانو زدند و در پیشگاه قدس او پیشانی به خاک ساییدند. گام نهادن او در این عرصه خاکی، به منظور اظهار عینی علم خداوند به اختصاصات ربانی این پدیده بی نظیر بود. تحلیل و تشریح زوایای گوناگون رفتار مذکور به منظور ارایه الگوی رفتاری مطلوب برای تنظیم زیست کنونی بشر ضرورتی است که همواره باید مطمح نظر متفکران و اندیشمندان عرصه های تربیتی و علوم رفتاری قرار گیرد، آن هم در عصری به بلندای تاریخ، که بسیاری از مکاتب و نحله های فکری انحرافی از گوشه و کنار این کره خاکی سر برآورده و باورهای گوناگون خود را به خورد بشر داده اند و او را متحیرتر از پیش و سرگردا نتر از گذشته رها کرده اند. ما در این نوشتار بدنبال آنیم تا با نگاه به دو منبع نقلی دین کتاب و سنت به توصیف رفتار مذکور پرداخته و به تحلیلی از نوع سلوک و منش او نایل آییم و ضریب اهمیت توجه و عنایت به آن را به عنوان شرط لازم یک زیست معقول و حیات طیبه برشماریم.

کلمات کلیدی:

خلافت، خلیفه الله، الگو، تربیت، رفتار خلیفه الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802794>

